Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26317
Copyright: Admont, Benediktinerstift

hp·q·vi·eū Et signū magnū dīne caritatis
in sue mātis tanta honoracōe. Can vij. Ex
pulchra es caritatē in delicijs tuis statā tua
assimilata ē palme. Et signū magnū dīne
libēalitatis i celestis regis ⁊ rei publice ipi
ad ipleta ⁊ūmacōe qp i rege glē ihu xpo ad
pīs dextēz collocato ⁊ i regia mte ad filij dex
terā pōita i regni thno altātibz ⁊ cōstātibus
angloz ⁊ sōz agnūbz deus pz soli poliqz pa
triā vnā seat rē publicā ⁊ p regis ⁊ regine
p sonalē ⁊ pnaalē cohitacōz vnā celestis regis
cuiaz vbi iuenit nūr aput filiū hp pīs ⁊ alisteq
wlitu filij p oībz idigētibz ⁊ se iuocātibz Ps xvij.
Recordāe q stetim i aspectu tuo ut lo p e. lona.

De corona xij. stellarū bte virginis.

Ad videndū i que sint ille stelle xij. q suo
splendore ⁊ decore sup oēz lapidē pciosū ornāt
⁊ aplent cōnā regie mte. Rōndū q i hac septā
stellarū noīe frequēcia sīficat p claritas mitior
⁊ pmitior sōz i celestibz unde illo Daniel. Qui at
docti fuerit ful. q. hplē f. ⁊ q ad iu. erū. ml. quasi
stell i pe. et. Et p ens unde drāz claritatis stel
larū drā p claritatis mitior ⁊ pmitior i scis glo
rificatis unde v. j. cor xv. Stella dīt a stella
i claritate sic ⁊ rē mortuor. ¶ Vidēdū ē q de

xij.